

השאלות פרק ראשון – בראשית (40 נקודות)

ענה על שתיים מן השאלות 1-3 (לכל שאלה – 20 נקודות).
בכל שאלה שבחרת, ענה על סעיף א (חובה), ועל אחד מן הסעיפים ב-ג (סעיף א – 8 נקודות; סעיפים ב-ג – 12 נקודות).

1. קרא **בראשית**, פרק כ"ג.

ענה על סעיף א (חובה).

הפרק עוסק במשא ומתן בין אברהם לבני חת.

- א. (1) מהו האירוע שבקבתו נihil אברהם את המשא ומtan זהה? מה ביקש אברהם? (5 נקודות)
(2) האם השיג אברהם את מבקשו? בסס את דבריך על הכתוב. (3 נקודות)

ענה על אחד מן הסעיפים ב-ג.

ב. קרא פסוקים א'-ד' וגם **בראשית**, פרק ט"ו, פסוק ז'.

- (1) יש הטוענים שיש סתירה בין הבטחה לאברהם בפרק ט"ו, פסוק ז' ובין דברי אברהם לאנשי חת בפרק כ"ג, פסוק ד'.סביר את הסתירה. (5 נקודות)
(2) קרא את פירוש רש"ם לפסוק ד'.

"ג' ותוֹשֵׁב אֶגְּנָכִי" – מארץ נכריה באתי לגור כאן ונת"י שבתי עימכם, لكن אין לי מקום קברות אבות הנה".
הסביר מדוע, על פי פירוש רש"ם, אין סתירה בין הבטחה ה' לאברהם בפרק ט"ו, פסוק ז' ובין דברי אברהם בפרק כ"ג, פסוק ד'. (7 נקודות)

ג. קרא פסוקים ג'-כ'.

- (1) בפסוקים אלה מסופר שאברהם מנהל משא ומtan עם אנשי חת בנימוס אך בנסיבות.
הבא ראייה אתחלת המלמדת על פניה מנומסת אל אנשי חת וראייה אתחלת המוכיחת את נחישותו של אברהם (ср הכל – שתי ראיות). הסביר בלאות מן הראיות. (7 נקודות)
(2) מדוע אברהם מתעקש לשלם לעפרון, אף על פי שהוא לו לקבל ללא תשלום את מה שבקש? (5 נקודות)

2. קרא בראשית, פרק כ"ז, פסוקים א'-כ"ט.

ענה על סעיף א (חובה).

א. בקטע זה מספר כי יעקב רימה את יצחק אביו.

(1) קרא פסוקים י"ח-י"ט ופסוק כ"ד.

על פי פסוקים אלה, הסביר את מעשה הרミיה של יעקב, כתוב מהי המטרה שביקש להשיג באמצעות מעשה זה.

(5 נקודות)

(2) על פי פסוקים א'-כ"ט, יעקב מצילח להשיג את מטרתו. הבא ראייה אתמת מון הפסוקים לביסוס קביעה זו.

(3 נקודות)

ענה על אתב מון הטעיפים ב-ג.

ב. (1) הסביר כיצד השימוש בהטיות שונות שם העצם "בן" בפסוקים אלה מלמד על העדפה שהעדיף בלאחד מון ההורים את אחד מן הבנים. (6 נקודות)

(2) קרא פסוקים ח'-י"ז.

הבא שתי דוגמאות לביסוס הטעינה כי רבקה פעלה בעורמה לימוש רצונה. הסביר כל דוגמה. (6 נקודות)

ג. קרא פסוקים י"א-י"ט ואת המדרש שלפניך לפסק י"ד.

"וילך [יעקב] ויקח ויבא לאמו – אנוס וכפוף ובוכה".

(בראשית רבבה, פרק ס"ה, סימן ט"ו)

(1) הבא מן הכתוב ראייה אתמת המבוססת את דברי המדרש. הסביר את דבריך. (6 נקודות)

(2) הבא מן הכתוב ראייה אתמת המפריכה את דברי המדרש. הסביר את דבריך. (6 נקודות)

3. קרא בראשית, פרק ל"ח, פסוקים ו'-ל'.

ענה על סעיף א (חובה).

א. (1) על פי המספר בפסוקים אלה, מה היה העול שנעשה לתמר? בסס את דבריך על הכתוב. (4 נקודות)

(2) הסביר כיצד תיקנה תמר את העול שנעשה לה. (4 נקודות)

ענה על אתב מון הטעיפים ב-ג.

ב. קרא את הקטע שלפניך מפירושו של ספרנו לפסק כ"ה.

"'היא מוצאת והוא שלחה' – שלא נפל ליבה מהשתדל לזכות את עצמה [...] כי היה ליבה כלב הארץ".

ספרנו מズמה בפירושו את הלב של תמר לב של ארי.

הבא מפסוקים ו'-ל' שתי דוגמאות נוספות הממחישות דימוי זה, והסביר בלאחת מון הדוגמאות.

ג. (1) קרא פסוקים ר'-י"א ופסוק י"ד.

על פי פסוקים אלה, ציין מעשה ראוי לגנאי שעשה יהודה ומעשה ראוי לשבח שעשה יהודה. הסביר את דבריך.

(8 נקודות)

(2) הבא מפסוקים י"ב-ל' מעשה נוסף ראוי לשבח שעשה יהודה. נמק מדוע מעשה זה ראוי לשבח. (4 נקודות)

פרק שני – שמות (20 נקודות)

ענה על אתה מן השאלות 4-5 (20 נקודות).

בכל שאלה שבחרת, ענה על סעיף א (חובה), ועל אחד מן הסעיפים ב-ג' (לסעיף א – 8 נקודות; לסעיפים ב-ג' – 12 נקודות).

4. קרא **שמות**, פרק ג', פסוקים ט'-כ"ב.

ענה על סעיף א (חובה).

א. קרא **פסוקים י'-י"ז**.

(1) אחרי שהטיל ה' על משה את השליחות, מהו החשש שהbijع משה בונגע לעם? (3 נקודות)

(2) ציין והסביר תשובה אתה של ה' בעניין החשש של משה בונגע לעם. (5 נקודות)

ענה על אחד מן הסעיפים ב-ג'.

ב. קרא **פסוקים י"ג-כ"ב**.

(1) ה' אומר למשה מה תהיה התגובה של הזקנים על דבריו משה והזקנים.

הסביר בלאחת מן התשובות האלה. בסיס את דבריך על הכתוב. (6 נקודות)

(2) יש הטוענים שה' אמר למשה מראש מה תהיה שתי התשובות כדי לחזק אותו בביצוע השליחות. הסביר טענה זו בונגע בללאחת מן התשובות. בסיס את דבריך על הפסוקים. (6 נקודות)

ג. קרא **פסוק י"ח ופסוק כ"ב**.

(1) מה הם הקשיים המוסריים שעולמים מן הציוי של ה' בלאחת מן הפסוקים? (6 נקודות)

(2) קרא את הפירוש של שד"ל לפסוק י"ח.

"אין ספק כי הבקשה הזאת הייתה בעקבה [ברמאות] כי לא הייתה דעתם לחזר, ומאהר שהוא [פרעה] היה מעכbern ומשתעב בהם ולא שום דין, אין לתמהה אם ציווה ה' להתפתל עם העיקש".

הסביר במילים שלך כיצד שד"ל מתרץ את הקשי המוסרי העולה מן הצו האלוהי בפסוק י"ח. (6 נקודות)

5. קרא שמות, פרק ל"ב, פסוקים א'-ו' ופסוקים כ"-כ"ה.

ענה על סעיף א (חובב).

א. קרא פסוקים א'-ו'.

(1) על פי פסוקים אלה, מדוע ביקש העם מהארון לעשות להם אלוהים? בסס את דבריך על הכתוב.

(5 נקודות)

(2) כיצד הגיע אהרן על בקשת העם? (3 נקודות)

ענה על אתה מן הסעיפים ב-ג.

ב. קרא פסוקים א'-ו'.

(1) הבא ראייה אתה מן הכתוב המלמדת שהמעשה של אהרן והעם היה ביטוי לרצונם לעבוד את אלוהי ישראל,

והסביר את הראייה. (6 נקודות)

(2) הבא ראייה אתה מן הכתוב המלמדת שהמעשה של אהרן והעם מנוגד לעבודת אלוהי ישראל, והסביר אותה.

(6 נקודות)

ג. קרא את המדרש שלפניו לשמות, פרק ל"ב, פסוק ב'.

"אמר להם אהרן פרקו נזמי הזהב אשר באזני נשיכם. אמר אהרן להם דבר קשה, שהנשים מתחכבות בו".
(מדרש תנומא, פרשת כי תשא, סימן י"ט)

במדרש זה ביקשו חז"ל להגן על אהרן.

(1) על פי המדרש, מה ביקש אהרן להשיג באמצעות הציווי לעם? על פי פסוקים א'-ו', האם הושגה מטרתו?

נק את דבריך, ובסס אותן על הכתוב. (7 נקודות)

(2) קרא גם פסוקים כ"-כ"ה.

האם פסוקים אלה תומכים בפירוש המדרש למעשה של אהרן או מעוררים אותו? נק את דבריך.

(5 נקודות)

פרק שלישי – נושאי הבחירה (28 נקודות)

עונה על אתמת מן השאלות 6-10 (28 נקודות).

עונה על סעיף א (חובה), ועל אחד מן הסעיפים ב-ג (סעיף א – 12 נקודות; סעיפים ב-ג – 16 נקודות).

שivet צו

6. קרא תהילים, פרק קכ"ז.

א. שיר המעלות בשוב ה' את-שיבת ציון היינו בחלמים: אוי
ימלא שחוק פינו ולשוננו רנה או יאמרו בגוים הגדייל ה'
ב. לישות עס-אללה: הגדייל ה' לישות עפנו היינו שמחים:
ג. שובה ה' את-שבותנו לאפיקים בNEGIB: הזרעים בדמעה
ד. ברפה יקצרו: הלוך ילך ובכיה נשא משך-הזרע בא-יבא
ברפה נשא אלמתו:

עונה על סעיף א (חובה).

א. קרא פסוקים ה'-ו'.

(1) המזמור מתאר שינוי מצב רע למצב טוב.

הבא מן הפסוקים דוגמה לשינוי זה, והסביר אותה. (6 נקודות)

(2) הסבר כיצד הדוגמה ממחישה את המתרחש בתקופה המתוארת במזמור. (6 נקודות)

עונה על אחד מן הסעיפים ב-ג.

ב. קרא גם חגיג, פרק א', פסוקים ב'-ו'.

(1) תאר את הפער בין הרגשות שהמשורר מתאר במזמור ובין דברי הנביא בנוגע למצב בימי.

(8 נקודות)

(2) הסבר את הסיבה לפער זה. (8 נקודות)

ג. יש הטוענים כי הבקשה והדמיוי שבפסוק ד' במזמור מבטאים דווקא את הקשיים שהיו ביהודה בזמן כתיבת המזמור.

הסביר את הבקשה ואת הדמיוי שבפסוק ד' על פי טענה זו.

גבי ואנובאה

7. קרא ירמיה, פרק ב', פסוקים א'-י"ג ופסוק כ"ב.

ירמיה, פרק ב', פסוקים א'-י"ג

וַיֹּאמֶר דָּבָר־הָאֱלֹהִים
 זֶכְרָתִי לְךָ חֶסֶד גָּדוֹלָה אֲהַבְתָּ לְכַתֵּן אֶתְרִ
 בְּמִדְבָּר בְּאָרֶץ לֹא זְרוּעָה: קָדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל לְהָרָאֵשִׁ
 תְּבוֹאתָה כָּל־אַכְלָיו יַאֲשִׁמוּ רָעוֹתָה תָּבָא אֲלָהָם נָאֵס־
 : שְׁמַעְיָה בְּדָבָר־הָאֱלֹהִים
 מִשְׁפָּחוֹת בֵּית יִשְׂרָאֵל: כִּי אָמַר הָאֱלֹהִים מֵהָמְצָאוֹ אֲבוֹתיכֶם
 בַּיּוֹלְכִי רַחֲקָה מִעָלָיו וַיָּלֹכוּ אַחֲרֵי הַהְבָל וַיַּהֲבָלוּ: וְלֹא אָמַרְתָּ
 אֵין הַמְּעוֹלָה אָתָנוּ מִאָרֶץ מִצְרָיִם הַמּוֹלִיךְ אֶתְנוּ
 בְּמִדְבָּר בְּאָרֶץ עֲרָבָה וְשָׂוֹחָה בְּאָרֶץ צִיָּה וְצָלָמוֹת בְּאָרֶץ לֹא־
 עָבֵר בְּהָאִישׁ וְלֹא־יָשַׁב אָדָם שָׁם: וְאַבְיאָ אַתָּכֶם אֶל־אָרֶץ
 הַכְּרָמֵל לְאַכְלָ פְּרִיה וּטוּבָה וְתָבָא וְתַטְמָא אֶת־אָרֶץ
 וְנַחֲלָתִי שְׁמַתְמָה לְתוֹעָבָה: הַכֹּהֲנִים לֹא אָמַרְתִּי אֵין הָהָר וְתַפְשֵׁ
 הַתּוֹרָה לֹא יַדְעַנִּי וְהַרְעִים פְּשֻׁעָיו בַּי וְהַגְּבִיאִים גַּבְאָו בְּבִיאָ
 וְאַחֲרֵי לֹא־יָעַלְוּ הַלְּכָיו: לְבִן עַד אַרְבִּיב אַתָּכֶם נָאֵס־הָאֱלֹהִים
 וְאַתְּ-בְּנֵי בְנֵיכֶם אַרְבִּיב: כִּי עַבְרָהָן אֵין בְּתִים יְרָא וְקָדָר שְׁלָחוֹ
 וְהַתְּבּוֹנָנוּ מְאֹד וְרָאוּ הָן הִתְהַזֵּאת: הַהִימְרָגָן אֱלֹהִים
 כִּי וְהַמָּה לֹא אֱלֹהִים וְעַמִּי הַמִּיר בְּבָזָדוֹ בְּלוֹא יוּעַיל: שְׁמַעْ שְׁמִים
 עַל־זָאת וְשָׁעַרְוּ חַרְבּוּ מְאֹד נָאֵס־הָהָר: בִּירְשָׁתִים רְעוֹת עֲשָׂה
 עַמִּי אָתִי עַזְבָּיו מִקּוֹר וּמֵיס חַיִּים לְחַצְבָּה לְהָם בְּאֶרֶת בְּאֶרֶת
 בְּשָׁבָרִים אֲשֶׁר לֹא־יָכְלָוּ הַמִּים:

ירמיה, פרק ב', פסוק כ"ב

ככ פִּי אֲסָ-תְּכַבֵּסִי בְּפָנָר וְתַרְבִּילְךָ בְּרִית נְכַתָּם עֲזָנֶל
 לְפִנֵּי נָאָם אֲדֹנֵי הָהָר:

ענה על סעיף א (חובה).

א. קרא פסוקים א'-ג'.

(1) בפסוקים א'-ג' בא לידי ביטוי געגע אל היחסים בין ה' לעם בתקופת המדבר.

הסביר כיצד הנביא מתאר את היחס של העם אל ה' ואת היחס של ה' אל העם בתקופת המדבר.

(6 נקודות)

(2) קרא פסוקים ד'-ט'.

על פי דברי הנביא בפסוקים אלה, לאחר תקופה המדבר לא שינה ה' את יחסו אל העם, ואילו העם שינה את יחסו אל ה'.

הוכיח קביעה זו, ובסס אותה על הכתוב. (6 נקודות)

ענה על אתה מן השיעיפים ב-ג.

ב. קרא פסוקים י'-י"ב.

(1) לשם מה הנביא מזמן את העם לעבר מקומות שמחוץ לארצם? (8 נקודות)

(2) על פי פסוקים אלה, הנביא נדחים מן היחס של העם כלפי אלוהיו.

הבא דוגמה לተדמה של הנביא, והסביר את הדוגמה. (8 נקודות)

ג. (1) קרא פסוק י"ג.

הסביר כיצד שתי המטרות שבפסוק זה מחייבות עם שהתנהגותו היא חסרת היגיון. (8 נקודות)

(2) קרא גם פסוק כ"ב.

על פי פסוק זה, ירמיהו בדבריו לעם משתמש במטרורה כדי להביע מסר.

הסביר את המסר. (8 נקודות)

חוק וחברה

8. קרא במדבר, פרק ל"ה, פסוקים ט'-ל"ד.

ט וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹמֶשָׁה לְאֹמֵר: דִּבֶּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֹמֵר
 יי אֱלֹהֶם פִּי אַתֶּם עֲבָרִים אֶת־הַיַּרְדֵּן אֶרְצָה כְּנֻעַן: וְהַקְרִיתָם
 לְכֶם עָרִים עַד מִקְלָט תְּהִינָּה לְכֶם וְגַם שְׁמָה רְצֵחַ מִבְּהָדָר
 נַפְשְׁבָשְׁגָה: וְהַיְלָכְם הָעָרִים לִמְקָלָט מִגְּאֵל וְלֹא יָמוֹת הָרְצֵחַ
 יְעַד־עַמְּךָ לְפָנֵי הַעֲדָה לְמִשְׁפְּט: וְהָעָרִים אֲשֶׁר תַּתְנוּ שְׁשָׁה
 יְעַד עַד מִקְלָט תְּהִינָּה לְכֶם: אַתְּ שְׁלֹשׁ הָעָרִים תַּתְנוּ מִעַבְרָה
 לִירָדָן וְאַתְּ שְׁלֹשׁ הָעָרִים תַּתְנוּ אֶרְץ כְּנֻעַן עַד מִקְלָט תְּהִינָּה:
 ט לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא גַּדְּר וְלֹהֲזֵב בְּתוֹכָם תְּהִינָּה שְׁשָׁה עָרִים הָאַלְמָנָה
 שׁ לִמְקָלָט לְגַנּוּס שְׁמָה בְּלִמְפָרְגָּשׁ בָשְׁגָה: וְאַסְ-בְּכָלִי בְּרוֹלָן
 י הַפְּהָו וְיָמוֹת רְצֵחַ הָוָא מָוֹת יָמוֹת הָרְצֵחַ: וְאַסְ-בְּאָבָן יְדָא אֲשֶׁר
 ח יָמוֹת בָּהּ הַפְּהָו וְיָמוֹת רְצֵחַ הָוָא מָוֹת יָמוֹת הָרְצֵחַ: אָו בְּכָלִי
 עַזְּיָיד אֲשֶׁרְמָוֹת בָּו הַפְּהָו וְיָמוֹת רְצֵחַ הָוָא מָוֹת יָמוֹת הָרְצֵחַ:
 ט גַּאֲל הַדָּם הָוָא יָמִית אֶת־הָרְצֵחַ בְּפֶגְעוֹבָו הָוָא יָמִתְנָה: וְאַסְ-
 ס אַשְׁנָאָה יְהִרְפֵּנוּ אֶרְדָה שְׁלִיךְ עַלְיוּ בְּעַדְיָה וְיָמִתָּה: אוֹ בְּאַיְלָה
 הַפְּהָו בַּיּוֹז וְיָמִתָּה מָוֹת־יָמוֹת הַמְּפָה רְצֵחַ הָוָא גַּאֲל הַדָּם יָמִתָּה
 כּו אֶת־הָרְצֵחַ בְּפֶגְעוֹבָו: וְאַסְ-בְּפָתָע בְּלָא־אַיְלָה הַרְפּוֹ אָדָר
 כּו הַשְּׁלִיךְ עַלְיוּ בְּלָא־בְּלִי בָּלָא צְדִיה: אוֹ בְּכָלָאָבָן אֲשֶׁרְמָוֹת
 בָּה בָּלָא רָאֹות וַיְפַל עַלְיוּ וְיָמִתָּה וְהָוָא לְאָזְוּב לוּ וְלֹא מִבְקֵש
 כּו רָיעָתוֹ: וְשִׁפְטוֹ הַעֲלָה בֵּין הַמְּפָה וּבֵין גַּאֲל הַדָּם עַל הַמִּשְׁפְּטִים
 כּו הָאַלָּה: וְהַצִּילוּ הַעֲדָה אֶת־הָרְצֵחַ מִינְדָּגָא הַדָּם וְהַשִּׁיבוּ אֹתוֹ
 הַעֲדָה אֶל־עִיר מִקְלָטוֹ אֲשֶׁר־גַּס שְׁמָה וַיִּשְׁבַּת בָּה יְעַד־מוֹת
 ט הַכְּתָן הַגָּדוֹל אֲשֶׁר־מִשָּׁח אֹתוֹ בְּשָׁמְן הַקְּנָש: וְאַסְ-יָצָא יָצָא
 ט הָרְצֵחַ אֶת־גִּבְוָל עִיר מִקְלָטוֹ אֲשֶׁר־גַּס שְׁמָה: וּמִצָּא אֹתוֹ
 גַּאֲל הַדָּם מִחוֹז לְגִבְוָל עִיר מִקְלָטוֹ וְרְצֵחַ גַּאֲל הַדָּם אֶת־הָרְצֵחַ
 ט כָּאַזְן לוּ דָם: כִּי בְּעִיר מִקְלָטוֹ יִשְׁבַּת יָמוֹת הַפְּתָן הַגָּדוֹל וְאַחֲרֵי
 מוֹת הַפְּתָן הַגָּדוֹל יִשְׁׁבֵּה הָרְצֵחַ אֶל־אֶרְץ אֲחַזָּה:

(שים לב: המשך הקטע וסעיפי השאלה בעמוד הבא.)

כט

וזהו אלה

ל כלם לחקת משפט לדורותיכם בכל מושבתייכם: **בל-מִקְה-**
נֶפֶשׁ לְפִי עָרֵים יַרְצֵחַ אֶת-הָדֹעַ וְעַד אֶחָד לְאַיִלָּה בְּנֶפֶשׁ
לְלִמּוֹת: וּלְאַתְקַחוּ כְּפָר לְנֶפֶשׁ רָצֵחַ אֲשֶׁר-הָוָא רְשֻׁעַ לְמוֹת
בְּכִירָמֹת יוֹמָת: וּלְאַתְקַחוּ כְּפָר לְנוֹס אַל-עִיר מְקַלְּטוֹ לְשׁוֹבֵ
לְשִׁבְתָּה בְּאָרֶץ עַד-מוֹת הַפְּנִים: וּלְאַתְחַנֵּפוּ אֶת-הָאָרֶץ אֲשֶׁר
אַתֶּם בָּה בַּיּוֹם הַוָּא יַחֲנִיףַ אֶת-הָאָרֶץ וּלְאָרֶץ לֹא-יַכְפֵּר
לְלִדְמָה אֲשֶׁר שְׁפָךְ-בָּה בִּידָם בְּרַם שְׁפָכוֹ: וּלְאָתַטְמָא אֶת-
הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם יִשְׁבִּים בָּה אֲשֶׁר אַנְיַ שְׁבַּן בְּתוֹךְ בַּיּוֹם
שְׁבַּן בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

ענה על **סעיף א** (חוכה).

א. (1) קרא פסוקים ט'-כ"ה.

- ציין שני קriterיונים שבאמצעותם מבחןים בין רוצח במודע לרוצח בשגגה, והסביר אותם.
 (2) הסביר את **שתי האזרחות** שמצויר המחוקק בפסוקים ל'-ל"ב. (6 נקודות)

ענה על **אחד** מון הסעיפים ב-ג.

ב. קרא פסוקים ט"ו-כ"ח.

יש הטוענים כי החוק אינו מבטל את מנהג נאות הדם, אך ממתן אותו. הסביר טענה זו בנוגע לרוצח בשגגה, בסיס את דבריך על הכתוב.

ג.

- (1) הסביר כיצד עיקרונו של פינו נקבע עונשו של הרוצח: "ולא-רץ לא יכפר לדם אשר שפר בה כי אם בדם שפכו".
 (2) הסביר כיצד עיקרונו זה מנוגד לחוק העוסק ברוצח במודע. (8 נקודות)

מיזמי תהילים

ו. קרא תהילים, פרק ח'.

א' למנצח על-הגותית מזמור לדוד: ה' אָדַנְנוּ מֵהֶ אָדִיר שָׁמֶן
ב' בְּכָל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־תָּנָה הָזְרָעָ עַל־הַשְׁמִים: מִפִּי עֹולָלִים
ג' וַיְנַקֵּם יִסְדַּת עַז לְמַעַן צָרְךָ לְהַשְׁבִּית אֹוֵב וּמַתְנָקָם: כִּי
אָרָא אֲשֶׁר שָׁמֵן מַעַשָּׂה אַצְבָּעָתָךְ יְרֵחָ וּכְכָבִים אֲשֶׁר כָּונַתָּה:
ה' מֵהֶ אָנוֹשׁ בִּידֵת־זָכְרָנוּ וּבְנָאָדָם בַּיְתְּפָרָנוּ: וְתַחַפְרָהוּ מַעַט
וּמְאַלְּהִים וּכְבוֹד וְהַדר תַּעֲטְרָהוּ: תִּמְשִׁילָהוּ בְּמַעַשֵּׂי יְרֵחָ כֹּל
ח' שְׁתָה תְּחַת־דָּגְלוֹ: עַזָּה וְאֱלֹפִים כָּלָם אָגָּם בְּהַמּוֹת שְׁרָיו:
ט' צָפֹר שָׁמִים וְדַגִּי הַיּוֹם עַבְרָ אֶרְחֹות יָמִים: ה' אָדַנְנוּ מֵהֶ
אָדִיר שָׁמֶן בְּכָל־הָאָרֶץ:

ענה על סעיף א' (חובה).

א. בפסוקים ד'-ו' באות לידי ביטוי שתי תפיסות הנוגעות למעמד האדם בעולם.

(1) מה הן שתי תפיסות אלה? (5 נקודות)

(2) הסבר כיצד כל אחת מן התפיסות שציינית בתת-סעיף (1) בא להידי ביטוי בפסוקים אלה. (7 נקודות)

ענה על אחד מון הסעיפים ב-ג'.

ב'. קרא פסוקים ז'-ח' וגם תהילים, פרק ק"ד, פסוקים י"ד-כ"ג.

מהו ההבדל בין מזמור ח' למזמור ק"ד בקשר למעמד האדם בעולם? בסס את דבריך על הכתובים.

ג'. קרא את הפירוש של רד"ק לתהילים, פרק ח', פסוק ג'.

"מִפִּי עֹולָלִים וַיְנַקִּים" - אמר מתחילה צאת העולל לאויר העולם ובמניקתו ניכרים נפלאות הבורא וחסדו על האדם [כى התינוק יודע לנוק מרגע יידתו] [...] לפיכך אמר מפי עוללים ווינקים יסדה עלי, שיכל להכיר האדם כי

הכל בכוונת מכון. לא בטבע ובמקרה [...] לבטל דברי המכחישים ולהשבית אובי ומתקנים".

על פי הפירוש של רד"ק, הסבר כיצד העוללים והוינקים מעוררים על עמדת אובי ה'.

ספרת החותמה – הרהורים על החיים

ט. קרא איווב, פרק ג'.

אחרידין פתח איווב את-פייה

וישלל את-יוםו:

ג. ונין איווב ניאמר: לאבד יום אולד בו והלילה אמר ה'ה' גבר:
 ד. הימים ההוא יהי חישך אל-ידךשו אלה מפעל ואל-תופע
 עלי נחרה: יגאלחו חישך וצלמות תשכנעליו עננה יכעתהו
 ב. במקירויום: הלילה ההוא יקחחו אפל אל-יתר בימי שנה
 ב. במקספר ירחים אל-יבא: הנה הלילה ההוא יהי גלמוד אל-
 ט. טובא רננה ב': יקבהו אורה יום העתדים ערד לויתן: יחשכו
 ב. בוכבי נשפו יקרלאוד ואינו ואלייראה בעפערישחר: פילא
 א. סגר ללוּט בטני ויסטר עמל מעין: למה לא מוחם אמות
 ב. מבطن יצאתו ואגווע: מרווע קדמוני ברכים ומה-שרים כי
 ג. איןך: פירעה שבחתי ואש��וט ישנתי או ינוח לי: עס-
 מלבים ויעצי ארץ הבנים חרכות למו: או עס-שרים זהב להם
 ד. הקמלאים בתקהם בסוף: או כנפל טמן לא אהיה בצללים
 ל. לא-דו אוד: שם רשותים חדרו רגוז ושם ינחו יגיעו כתה:
 ט. יתוד אסירים שאנו לא שמעו קול נגש: קטן וגדול שם הוא
 ב. ועבד חפשי מאדרנו: למה יתנו לעמל אוד ותיזים למרי נפש:
 ט. המחפים למות ואיננו ייחפרה מפטומונם: השמחים אל-
 כ. גיל ישטו כי במצוא-קבור: לנבר אשר-דרבו נסתירה ויסך
 ט. אלה בערו: בילפניהם חמי אנחתו תבא ויתכו כמים שאגנית:
 ט. כי פחד פחדתי ויאתני ואשר יגורי יבא לי: לא שלוחתי
 ולא שקטתי ולא-נחתתי יבא רגוז:

(שים לב: סעיפי השאלה בעמוד הבא).

עונה על **סעיף א** (חובה).

א. יש הטוענים כי בפרק שלפניו איוב מציג את המות כמצב אידיאלי.

(1) הבא מן הפרק **שתני** דוגמאות להצגת המות כמצב אידיאלי, והסביר כל דוגמה. (6 נקודות)

(2) מדוע איוב רואה במות מצב אידיאלי? בסס את דבריך על הכתוב. (6 נקודות)

עונה על **סעיף ב** (הסעיפים ב-ג).

ב. השטן טוען שאיוב יקלל את ה' (איוב, פרק א', פסוק י"א ואילך, פרק ב', פסוק ה').

קרא איוב, פרק ג', פסוקים א'-ט'.

האם צדק השטן? נמק את דבריך ובסס אותם על הכתוב.

ג. קרא גם איוב, פרק ל"ח, פסוקים ט"ז-י"ח.

(1) יש הטוענים כי בפסוקים אלה ה' מшиб לאיוב על דבריו בנוגע למות.

הסביר את התשובה של ה'. (8 נקודות)

(2) יש הטוענים שבתשובה ה' לאיוב ה' ממעיט בערכו של איוב.

לדעתך, האם איוב ראוי ליחס זה של ה'? נמק את דבריך. (8 נקודות)

פרק רביעי – קטע להבנה ולניתות (12 נקודות)

עה על סעיף א (חוכה), ועל אחד מן הסעיפים ב-ד (סעיף א – 7 נקודות; סעיפים ב-ד – 5 נקודות).

11. קרא בראשית, פרק כ'.

א'

ב' ארעה הנגב וישב בין קדרש ובין שוד וגדר גדר: ויאמר
אברהם אל שרה אשתו אמרת היא וישלח אבימלך מלך
גדר ויקח את שרה: ויבא אלהים אל אבימלך בלילה היליה
ויאמר לו הנך מת על האשה אשר לקחת והוא בעל בעל:
ד' ואבימלך לא קרב אליה ויאמר ארני הגוי גס צדיק תחרג:
ה' הלא הוא אמרלי אמרת היא והיא גס הוא אמרת אחיה הוא
ובטס ללבבי ובגינן בפי עשיתי זאת: ויאמר אליו האלים
בחלים גם אני ידעת כי בתס ללבב עשית זאת ואחנן
גם אני אותך מחותולי עלה-בן לא-נתתק לנגע אלה:
ו' עיטה השב אשת-האיש בירנבייה הוא ויתפלל בעדר ויה
ואס-איןן מшиб רע בידמות תמות אתה וככל-אשר-ך:
ח' ונשיגם אבימלך בפרק ויקרא לכל-עבריו וידבר את-כל-
הדברים האלה באזיניהם ויראו האנשים מאור: ויקרא
אבימלך לאברהם ויאמר לו מה עשית לנו ומה חטאתי לך
ביה-באת עלי ועל-מלךתי חטאך גילה מעשים אשר לא-
יעשו עשית עמדי: ויאמר אבימלך אל-abraham מה ראיית
אי עשית את-הדבר הזה: ויאמר אברהם כי אמרתי לך
אי-זראת אלהים במקום זהה והרגוני על דבר אשתי: גם
אמנה אמרת ביה-אבי הוא אך לא בת-אמני ותהי לי לאשה:
ג' וכי באשר התעוأتي אלהים מבית אבי ויאמר לך זה
חסוך אשר תעשי עמדי אל כל-המקום אשר נושא שם
ד' אמרילי אמרת היא הו: ויקח אבימלך צאן ובקר ועדרים ושפתות
טו ונתן לאברהם וישב לו את שרה אשתו: ויאמר אבימלך
הנה ארצה לפניך בטוב בעמידך שב: ולשרה אמר הנה נתתי
אליך פסוף לאחיך הנה הו-אלך בסות עינים לכל אשר אתך
ואת-כל נוכחת: ויתפלל אברהם אל-האלים וירפא אלהים
את-אבימלך ואת-אשתו ואמהותיו וילדו: כי עזר עזר
הה بعد כל-רכוס לבית אבימלך על-דבר שרה אשת
אברהם:

שים לב: סעיפי השאלה בעמוד הבא.)

ענה על **סעיף א** (חובה).

א. קרא פסוקים א'-ז' שלפניך.

(1) מהו המעשה שעשה אבימלך, ומה פסול במעשה זה? (4 נקודות)

(2) אבימלך טוען כי "בָּתָם לְבָבֵי וּבְنַקְדֵּן כַּפִּיעַשְׂתִּי זֹאת" (פסוק ה'). הסבר כיצד הוא מבסס טענה זו.

(3 נקודות)

ענה על **אחד** מן הטעיפים ב-ד.

ב. קרא פסוקים ט'-י"א שלפניך.

אברהם מתרץ את מעשיו וטוען "כִּי אָמַרְתִּי רַק אֵין יָרָאת אֱלֹהִים בָּمֳקוֹם הַזֶּה" (פסוק י"א).

לדעתך, האם על פי המסופר בקטע שלפניך, צדק אברהם בדבריו?

نمך את תשובהך ובסס אותה על שתי דוגמאות מן הכתוב.

ג. קרא פסוקים י"ב-י"ג שלפניך.

(1) על פי פסוקים אלה, כיצד אברהם מתרץ את הדברים שאמר על שרה כאשר הציג אותה בארץ גurred?

(2 נקודות)

(2) קרא גם פסוק ב' שלפניך.

הסביר כיצד פסוק זה משתמש ביקורת על דברים אלה של אברהם.

(3 נקודות)

ד. קרא פסוק ז' ופסוקים י"ז-י"ח שלפניך וגם בראשית, פרק כ"א, פסוקים א'-ב'.

על פי דבריו חז"ל, אדם המתפלל לפטרון בעיה של אדם אחר, מקריב את הפטרון לעיה שלו עצמו

(על פי בבא קמא, צב, ע"א). הסביר והדגים קביעה זו על פי פסוקים אלה.

בהתלה!

זכות היוצרים שמורה למדיינית ישראל
אין להעתיק או לפרסם אלא ברשות משרד החינוך